

Oleszno, ul. Szkolna 34
29-105 Krasocin

Tel.: 413918006

Faks: 4139180760

E-mail: szkola@spoleszno.pl

**Uczymy o Polsce
i wychowujemy dla Niej**

Oleszno to jedna z wielu miejscowości Ziemi Kieleckiej ściśle związanych z działalnością Armii Krajowej. Na tym terenie działały między innymi oddziały partyzanckie "Marcina" i "Przeboja", wchodzące w skład 74 pp. AK, przez naszą miejscowość wiodł również szlak bojowy I Batalionu 2 pp. Legionów Armii Krajowej ze Świętokrzyskich Zgrupowań Partyzanckich „Ponury-Nurt”, który w ostatnich dniach października 1944 roku stoczył bitwę pod Chotowem.

Świadectwem wydarzeń z lat wojny jest 15 mogił żołnierskich oraz symboliczny grób "Nurta" na cmentarzu parafialnym w Olesznie. Zostały one upamiętnione również trzema pomnikami: w Chotowie, Olesznie i Koziej Wsi oraz dwoma tablicami: w kościele parafialnym oraz na budynku Szkoły Podstawowej w Olesznie.

Szkoła ta, położona zaledwie cztery kilometry od miejsca pamiętnej październikowej bitwy, stała się od dnia 13 października 1991 roku kolejnym, tym razem "żywym", pomnikiem jednej z najliczniejszych w Europie armii podziemnych - Armii Krajowej. W tym to właśnie dniu nasza placówka otrzymała imię Armii Krajowej, a w dwa lata później - sztandar.

www.spoleszno.pl

Opracowanie: Edward Karpiński, Teresa Szczepańska, Jolanta Lichosik.
Sfinansowano ze środków Rady Rodziców ZPO w Olesznie.

21.10.2012

Wydanie
okolicznościowe

SZKOŁA PODSTAWOWA IM. ARMII KRAJOWEJ W OLESZNIE

Niezapomniane spotkania

„...Szczególne znaczenie dla następnych pokoleń mają ci, którzy w szczególny sposób dali świadectwo życia; nieustraszonego i niepokornego niczym życie narodu...”

Jan Paweł II

Takimi właśnie świadkami są dla nas żołnierze Armii Krajowej. To właśnie oni stali się dla nas wzorcami męstwa, poświęcenia dla Ojczyzny, jej uмиłowania ponad wszystko, jednym słowem - gorącego patriotyzmu.

Spotkania z nimi, dla nas uczniów, mają ogromne znaczenie. Dostarczają nam wielu przeżyć i wzruszeń. Mamy przecież okazję i jednocześnie ogromny zaszczyt poznawać ludzi, którzy przeżyli koszmar wojny, którzy walczyli o wolność naszego kraju, dla których słowo POLSKA nie było i nie jest pustym, nieznaczącym wyrazem.

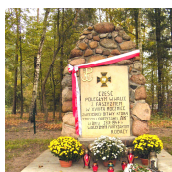
Z całego serca dziękujemy

Publikacja ta jest naszym szczególnym podziękowaniem wszystkim żołnierzom Armii Krajowej, z którymi dobry los zetknął nas w ciągu ostatnich kilku

dziesięciu lat, z którymi przeżyliśmy wiele pięknych chwil.

Przyjmijcie je ciepło, bo nierzadko za nieporadnością słów kryje się wielka miłość ich autorów do Ojczyzny i Was, Jej obrońców.

Prezentowane
tutaj wiersze
powstały na
przestrzeni
kilku
ostatnich lat
pod wpływem
spotkań z
Tymi, którzy
ponad życie
ukochali
naszą
Ojczyznę

Pomnik

Stoi pomnik pod Chotowem
Wśród zielonych, starych drzew.
Leżą kwiaty, znicze płoną.
Od ogniska slychać śpiew.

Tu walczyli partyzanci
W ten okrutny wojny czas.
Tu oddali za nas życie,
Chłopcy – żołnierze AK.

Jak co roku w październiku
Jest czuwanie przy pomniku.
Msza jest święta, są wspomnienia,
Tylko wielu z nich już nie ma.

*Żaneta Lis, II klasa gimnazjum
Rok szkolny 2009/10*

„Ojczyzna to
ten las, co u
mnie za
domem blisko”

Moja Mała Ojczyzna

Biały Orzeł, Warszawa -
To ojczyzna z książek.
Europa bez granic -
To z telewizora.
A ja myślę, że Ojczyzna
To moja szkoła
Wieś i boisko.
I ten las, co u mnie za domem blisko.

*Olgierd Zieliński, III klasa szkoły podstawowej
Rok szkolny 2007/08*

Swoich gości
zawsze witamy
uroczystą
akademią

Wspomnienia

To dla nich dziś ptak zaśpiewa.
To dla nich zaszumi drzewo.
Ta brzoza, pod którą zegnał się z
nimi
Kiedyś ten sam ptak.

Ich bohaterska krew.
To dla niej oddali swe życie.
To dla niej rodzili się.
Pozostał drewniany krzyż po nich -
Walczących dla Polski swej.

*Monika Skoczek, kl. VI szkoły podstawowej
Rok szkolny 2006/2007*

Wspomni dziś o nich trawa,
Zabłyszczą kropla rosy,
Przypomni cała polana,
Na której walczyli w nocy.
I ziemia, po której lała się wtedy

Stary dworek

Wśród starych drzew
dworek piękny stoi.
Kiedyś tętnił życiem,
Dziś zapomniano o nim.

Ja myślę, że dawniej
W tym pałacyku
Śmiechu i gwaru
było bez liku.

A może tu jakaś
księżniczka mieszkała?
Na swego rycerza
W pięknym parku czekała?

Lubię tu przychodzić
Pod te stare mury.
Posiedzieć nad stawem
Na łonie natury.

*Weronika Omasta, klasa V
Rok szkolny 2009/2010*

Oczyma
wyobraźni
można
zobaczyć...
przeszłość

Moja miejscowość

Na starej fotografii
siedzą dostojni panowie,
wytworne panie.
Jest para koni,
bryczka
i woźnica roześmiany.

Jadą do kościoła.
Mijają krzywe płoty.
Skacze pojazd po dołach,
ochlapał ich błotem.

Kiedyś, dawno...

Oni tu mieszkali
na kaczki polując.
Po tych stawach pływali.
Ścieżkami spacerując,
okolicą się zachwycali,
to samo powietrze wdychali
i ... przeminęli.

Tylko na starej fotografii
pozostali.

*Aleksandra Lichosik,
klasa I gimnazjum
Rok szkolny 2011/12*

Marzenie partyzanta

Śpią w ciemnych mogiłach,
Gdzie lasu najdzikszy zakątek.
Ich życie - to była chwila,
Walka – to życia początek

Myśli szalały w głowach
O domu pełnym miłości.
Serce rozdarte w polowie
I z żalu, i strachu, i złości.

Przeżyć te straszne chwile,
Doczekać końca szaleństwa.
Każdemu z nich to się śniło,
Nie śmierć i palma męczeństwa.

*Katarzyna Dankowska, klasa V szkoły podstawowej
Rok szkolny 2009/10*

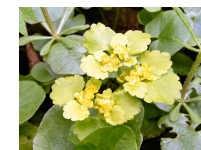

„Ojczyzna to
moja rodzinna
wieś”

Borowiec

Borowiec to piękny zakątek,
Stąd moja opowieść bierze początek.
Są tu piękne lasy i głębokie stawy,
Są pola pełne zboża i łąki zielonej trawy.
W tej miejscowości pan Rak się urodził,
Żył pośród tych lasów, po tych łąkach chodził.

*Weronika Omasta, klasa IV szkoły podstawowej
Rok szkolny 2008/09*

Legends świętokrzyskie

Kiedys, dawno, dawno temu,
czas ulotny przeciez bywa,
ktoś oparty o pień siedział.
Czy pamięta o tym drzewo?

Jak pachniały wtedy kwiaty?
Czy tę samą pieśń ptak śpiewał?
O czym szeptał wiatr wieczorem?
Czy wciąż wiedzą o tym drzewa?

Czy im żal żywicy kropli,
co zmieniona teraz w kamień
i więzieniem jest komara,
który zawsze w niej zostanie?

**„Dawnych
czasów w las
zaklętych
usiądź czasem
i posłuchaj”**

Czasem cicho liść zaszumi
coś o nimfach, leśnych driadach,
zbójach, wiedźmach i upiorach
księciu, co kiel zwierza w lesie znalazł.

Dawnych czasów w las zaklętych
usiądź czasem i posłuchaj!
A historie i legendy
drzewa szepną ci do ucha.....

*Monika Skoczek, klasa III gimnazjum
Rok szkolny 2010/11*

Miło mieszkać jest w Olesznie

Oleszno to piękna okolica,
która swą urodą przyjezdnych zachwyca.
Wszyscy, którzy tu przybywają
zawsze humor dobry mają.

Podziwiają okolice:
Pałac, kościół, cmentarną kaplicę.
Jest tu jeszcze szkoła nasza
A w niej ja i moja klasa.

Są tu moi przyjaciele,
Którzy znają zabaw wiele.
Miło mieszkać jest w Olesznie,
A więc przybądź tu pospiesznie!

*Katarzyna Szczępańska, klasa IV szkoły podstawowej
Rok szkolny 2011/2012*

**„Teraz jestem
już u siebie i
dobrze mi tu
jak w niebie”**

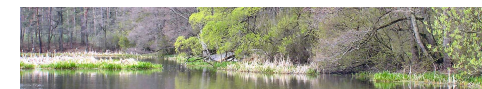
Moja wieś

Byłam wtedy bardzo mała,
Pierwszy raz tu przyjechałam.
Spacerowałam przez lasy i łąki.
Razem z tatą zrywałam kwiatów pąki.

Kiedys dziadek wziął mnie za rękę,
Pokazał okolice, zanucił piosenkę.
Widziałam mały, biały domek.
Tam powstał niejeden wierszy tomik.

Potem tutaj zamieszkałam
I do tych miejsc się przywiązałam.
Teraz jestem już u siebie
I dobrze mi tu jak w niebie.

*Aleksandra Lichosik,
klasa III szkoły podstawowej
Rok szkolny 2007/2008*

Nasze najpiękniejsze

W naszym regionie jest zabytków wiele:
grota w Krasocinie, ruiny w Gruszczyńie –
- pozostałość po starym kościele.

W Woli Świdzińskiej jest dworek bardzo stary,
Oleszno zaś się szczyci pałacem wspaniałym.

Ja mieszkam w Świdnie, pięknej miejscowości,
która zawsze latem tłum turystów gości.

*Weronika Omasta, klasa IV szkoły podstawowej
Rok szkolny 2008/2009*

**Ważne jest, by
umieć
dostrzec
piękno tuż
obok siebie**

Ruiny na Górze Świdzińskiej

W leśnej gęstwinie na szczycie góry,
stoją ruiny, bieleją mury.
Miał tutaj stanąć klasztor wspaniały,
na chwałę Panu wybudowany.

Lecz zły los jednak pomieszał plany,
nie ma świątyni, ludu kochany!
Dzisiaj w ruinach wiatr tylko hula,
a miały być przecież pielgrzymów tłumy...

Historia mojej góry tak smutno się skończyła,
bo zamiast wspaniałej świątyni powstała tu mogiła.
Nasz klasztor postawiono na innej pięknej górze,
nazwano go Karczówką i wiernym ciągle służy.

*Weronika Omasta, klasa VI szkoły podstawowej
Rok szkolny 2010/2011*

Mateczka wioseczka

Mieszkam ja sobie w małej zagrodzie,
w małej wioseczce w wyżynie kieleckiej.
W historię jest bogata, siwa przez swe lata.
Pajęczą nitką ciągle coś splata.
Zasiada na tronie w kamiennej koronie,
co przez długie lata zbierała na swym łonie.
I otwiera księgę wiatrem poszarpaną,
słońcem przypaloną ranną mgłą owianą.
Jakaż jestem stara - myślami się trudzi,
lecz chcę swą historię przekazać do ludzi.
Witalam w swych progach królów i książęta.
Kazimierz Wielki o mnie wciąż pamiętał!
Przybywał co rok ze świtą swą
i na polowania w wielkie bory mknął.
Na mojej górze zwanej "Świdzińską"
miał stanąć klasztor z bramą bernardyńską,
lecz jak legenda tutejsza głosi
czart cegły z góry na plecach wynosił.
Złe moce jednak z bogiem przegrały
anielskie ręce kościół zbudowały.
I na Karczówce wznosi się wspaniały.
Wojny mnie także nie omijały,
najdłuższe rowy tutaj powstały.
Rowy „pancerne” przez ludzi kopane,
krwią i potem przypieczętowane.
Dlatego do was mówię, moje drogie dziatki,
szanujcie ziemię swojej starej matki,
bo przyjdzie kiedyś czasu kres
i księga się zamknie, historia też.
A piękne jest to, co pamiętamy,
co w sercach mamy i to, co kochamy.

*Kuba Kuśmierzyski, klasa IV szkoły podstawowej
Rok szkolny 2011/12*

**„A piękne jest
to, co
pamiętamy, co
w sercach
mamy i to, co
kochamy”**

Coroczne
spotkania w
Chotowie przy
pomniku i
ognisku

Radosne
spotkania i
serdeczne
rozmowy z
młodzieżą

Ojczyzna

Moja ojczyzna to Polska
Taka mała beztraska,
To Góry Świętokrzyskie
Największe - choć niskie
I szkoła w Olesznie.
Gdzie uczę się chętnie
Moja ojczyzna to Zabrody małe
Bardzo piękne całe.

Moja ojczyzna to lasy, pola, łąki,
Motyle, pszczoły, bąki.
I najważniejsza rodzina,
Ta, która mnie wspiera.

Ojczyzna to wszystko,
Co teraz mnie otacza;
To mama, siostra, brat i tata.

*Karina Kowalik, kl. I gimnazjum
Rok szkolny 2007/2008*

„Z okna
mojego pokoju
widać cały
świat”

Z okna mojego pokoju

Z okna mojego pokoju
Widać horyzont daleki.
Zielone lasy, złociste łąki
I wstęgę Czarnej Rzeki.
Z okna mojego pokoju
Widać górę wysoką.
Miał stanąć na niej klasztor
Który by sięgał obłoków.
Z okna mojego pokoju
Widać cały świat.
Lubię siedzieć i patrzeć
Jak w chmurach szybuje ptak.

*Weronika Omasta, kl. V szkoły podstawowej
Rok szkolny 2009/10*

Sabat czarownic

W małej wiosce nocną porą
Wielka się rozlega wrzawa.
I wychodzi z miotłą w garści
Jedna baba, druga baba...
Cichcem wkoło się rozgląda.
Nikt nie patrzy? Wsiada, leci.
Przez las kluczy. Puszczyk huczy...

I już widać szczyt wyniosły
Łysej Góry - celu drogi.
Jakieś tańce widać, płasy.
Któż tam weselisko robi?

Czy to już dzień wiedźm wslawiony?
Pełno biesów, strzyg, upiorów...
Piorun bije w drzewo święte
Wonie czuć tu niepojęte!
Lubczyk miłość przynieść może
Rwany w wieczorowej porze.
Czyś ty wiedźma, czyś ty strzyga?
Wskocz na miotłę, do nas śmigaj!

*Monika Skoczek, klasa VI szkoły podstawowej
Rok szkolny 2007/08*

„Jesienną porą las
się we mgle kąpie,
by wczesnym
rankiem rozpocząć
koncert”

Za moim oknem

Za moim oknem jest las garbaty,
gdzie rosną drzewka mojego taty.
Są buki, sosny i kasztany,
z których robię korale dla mamy.
Jest też czerwona jarzębina
i w drobne kulki szlachetna kalina.

Jesienną porą las w mgle się kąpie,
by wczesnym rankiem rozpocząć koncert.
Koncert jesienny iglasto-liściasty
Na pożegnanie dni ciepłych, jasnych.

*Kuba Kuśmierczyk, kl. IV szkoły podst.
Rok szkolny 2012/12*

Na cmentarzu w Olesznie chwile wspomnień, zadumy, modlitwy

Dawniej towarzysze broni, do dzisiaj serdeczni przyjaciele

